

« انواع خشونت علیه کودکان و راه‌های جلوگیری از آن »

۱۲ ژوئن؛ روز جهانی مبارزه با کار کودکان اعلام شده است و هدف از آن افزایش آگاهی و فعالیت برای جلوگیری از کار کودکان از سوی سازمان بین‌المللی کار است. این ایده نخستین بار در سال **۲۰۰۲** و پس از تصویب کنوانسیون حداقل سن کار و کنوانسیون کار کودکان صورت گرفت.

به گزارش ایسنا، به مناسبت روز جهانی مبارزه با کار کودکان (**WDAKL**) و روز جهانی ایمنی و بهداشت محل کار (**SafeDay**) کمپین مشترکی برای دستیابی به محیط کار امن و مطمئن برای همه کارگران تا سال **۲۰۳۰** و برای پایان دادن به انواع کار کودکان تا سال **۲۰۲۵** تشکیل شده است. دستیابی به این اهداف به نفع نسل بعدی نیروی کار جهانی بوده و نیازمند رویکرد هماهنگ و یکپارچه دولت‌ها برای از بین بردن کار کودکان و فرهنگ‌سازی برای سلامت شغلی است.

بازده سرمایه‌گذاری در مبارزه با کار کودکان بی‌شمار است. کودکان آزاد هستند و حق آموزش، اوقات فراغت و رشد سالم دارند و همچنین مبانی اساسی توسعه اجتماعی و اقتصادی گسترده‌تر و ریشه‌کنی فقر فراهم خواهد شد.

خشونت علیه کودکان به چه معنا است؟

خشونت علیه کودکان شامل انواع خشونت علیه افراد زیر ۱۸ سال است که توسط والدین یا مراقبان کودک، همسالان، همسران دوم و یا غریبه‌ها ایجاد می‌شود.

بر اساس آمار ارائه شده در سال گذشته در جهان یک میلیارد نفر در سنین دو تا ۱۷ سال خشونت جسمی، جنسی، یا عاطفی را تجربه کرده‌اند. تجربه خشونت در دوران کودکی بر سلامت و رفاه مادام‌العمر کودکان تاثیر بسزایی می‌گذارد.

شواهد از سراسر جهان نشان می‌دهد که خشونت علیه کودکان قابل پیشگیری است و در نتیجه هدف پایان دادن به سواستفاده، استثمار، قاچاق و تمام انواع خشونت و شکنجه علیه کودکان است.

در حال حاضر بیش از ۲۰۰ سال از زمانی که کارخانه‌های پنبه شروع به کار کردند و در این کارخانه‌ها برای نخریسی از کودکان استفاده می‌کردند گذشته است، اما آیا هنوز هم کودکان در مشاغل سخت نیروی کار محسوب می‌شوند؟

کودکان کار به چه کسانی می‌گویند؟ هنوز هم کار کودکان در برخی نقاط جهان رایج و معمول است. کودکان کار، افراد با سن کمتر از ۱۸ سال بوده که مجبور به کار کردن هستند و به جای آموزش برای کسب درآمد و تامین معاش با دستمزد کم و یا بدون دستمزد ۲۰ ساعت در روز کار می‌کنند. این کودکان در کشورهای در حال توسعه بسیارند و انتخابی غیر از این ندارند.

در حال حاضر هم کودکان در کارخانه‌ها، معادن، زمین و دیگر صنایع خطرناک کار می‌کنند.

تقریباً ۷۰ درصد از کودکان کار به فعالیت در زمین‌های کشاورزی و ماهیگیری مشغول هستند و بعضی از آنان در شرایط کاری وحشتناکی به سر می‌برند.

در کشورهای فقیرتر که کشاورزی بخش مهمی از اقتصاد آن کشور محسوب می‌شود، حدود ۱۳۲ میلیون کودک با سن کم‌تر از ۱۵ سال در زمین‌های کشاورزی کار می‌کنند.

بیش‌تر آمار کودکان کار مربوط به کشورهای جنوب صحرای آفریقا، جنوب آسیا و آمریکای

لاتین است. البته ناگفته نماند کودکان کار تنها مربوط به کشورهای در حال توسعه نیستند، بلکه در کشورهای صنعتی توسعه یافته مانند ترکیه و اوکراین نیز نیروی کار کودک وجود دارد.

یکی از صنایعی که هنوز هم بیش‌ترین آمار کار کودکان را دارد صنعت پنبه است. پنبه هنوز هم یکی از ایفای معمول مورد استفاده برای لباس، پارچه کتانی، توری و روغن است. پنبه در مناطقی با تابستان‌های گرم و خشک و آفتاب بسیار زیاد و رطوبت پایین رشد می‌کند. تولیدکنندگان اصلی پنبه آمریکا، چین، هند، مصر، پاکستان، ازبکستان، برزیل و ترکیه هستند. پنبه مصر هنوز هم به عنوان یکی از با کیفیت‌ترین پنبه‌ها مانند ۲۰۰ سال پیش است.

در بسیاری از کارخانه‌های پنبه به جای ماشین‌آلات از نیروی کار انسانی استفاده می‌شود و کودکان بهترین و ارزان‌ترین نیروی کار در این زمینه هستند. البته بر خلاف ۲۰۰ سال پیش بسیاری از پنبه‌ها از نظر ژنتیکی اصلاح شده هستند و فاقد آفت بوده، اما استفاده از بسیاری از آفت‌کش‌های خطرناک نیز خود بر سلامت کودکان تاثیر می‌گذارد.

بعضی از کودکان نیز در مزارع بزرگ تجاری و یا مزارع خانوادگی کار می‌کنند. برخی نیز برای کار در مزرعه از خانواده‌هایشان دور می‌شوند و بیش‌ترین زمان کار این کودکان زمان برداشت محصول است. به عنوان مثال در قزاقستان گزارش شده که کودکان در زمین‌های پنبه و تنباکو و کارخانه‌ها به مدت ۱۲ ساعت در روز کار می‌کنند.

کودکان در کارخانه‌ها در کنار ماشین‌های بافندگی و ماشین‌های دوخت برای تولید پارچه، فرش و لباس در بسیاری از کشورهای در حال توسعه مانند هند نیز کار می‌کنند. بسیاری از این مکان‌ها کوچک، تاریک و کثیف هستند.

در ازبکستان، ترکمنستان و تاجیکستان نیز دانش‌آموزان مدارس روستایی در طول برداشت پنبه مشغول به کار می‌شوند. کار فصلی کودکان طی ماه‌های آوریل تا نوامبر است و به مدت چند ماه از تحصیل دور می‌مانند. در برخی کشورها نیز به دلیل پولی بودن مدارس، تحصیل خانواده‌ها ترجیح می‌دهند فرزندشان به مدرسه نرود. در برخی از کشورها بیش از یک میلیون کودک هفت تا ۱۲ ساله در ماه‌های مه تا جولای برای کار در مزارع پنبه اجاره می‌شوند. این کودکان بیش از ۱۱ ساعت در روز کار می‌کنند و روزانه فقط یک دلار دستمزد دریافت می‌کنند.

انواع خشونت علیه کودکان

بیش‌ترین خشونت علیه کودکان شامل حداقل یکی از ۶ نوع اصلی خشونت است که در مراحل مختلف رشد کودک اتفاق می‌افتد.

بدرفتاری: شامل خشونت جسمی، جنسی، روحی و عاطفی است و غفلت از نوزادان، کودکان و نوجوانان توسط والدین، مراقبان و دیگر افراد اغلب در خانه، مدارس و یتیم‌خانه‌ها را شامل می‌شود.

تهدید: رفتار تهاجمی ناخواسته توسط یک کودک دیگر یا گروهی از کودکان است و شامل آزار جسمی، روانی یا اجتماعی است و اغلب در مدارس و گروه‌های کودکان مشاهده می‌شود.

خشونت توسط بزرگسالان: خشونت توسط جوانان در میان کودکان و نوجوانان است و اغلب در محیط‌های اجتماعی بین آشنایان و غریبه‌ها رخ می‌دهد.

خشونت شریک زندگی (یا خشونت خانگی): شامل خشونت جسمی و عاطفی توسط همسر جدید یا همسر سابق است. هرچند مردان نیز می‌توانند قربانی خشونت شریک زندگی شوند اما این رفتار بر زنان تاثیر بیشتری دارد.

خشونت جنسی: شامل آزار و اذیت جنسی فردی بی‌دفاع بوده که ممکن است گرفتار قاچاق جنسی شود.

خشونت عاطفی یا روانی: شامل محدودیت حرکات کودک، خشونت، تهدید و تبعیض و دیگر اشکال غیر جسمی خصمانه است.

تاثیر خشونت بر زندگی و شغل آینده کودکان

خشونت علیه کودکان تاثیرات مادام‌العمری بر سلامت و رفاه کودکان، خانواده‌ها، جوامع و ملت‌ها دارد. خشونت علیه کودکان می‌تواند: منجر به مرگ شود که اغلب با استفاده از سلاح‌هایی مانند چاقو و اسلحه گرم بوده و بیش از ۸۰ درصد قربانیان پسر هستند.

- جراحت سخت که به دلیل رفتارهای خشونت‌آمیز جوانان ایجاد شده و صدمات جبران‌ناپذیری به بار می‌آورد.
- تحریک مغز و سیستم عصبی با قرار گرفتن در معرض خشونت در سنین پایین می‌تواند به پیشرفت مغز و دیگر بخش‌های سیستم عصبی و هم‌چنین سیستم‌های غدد درون‌ریز، گردش خون، سیستم عضلانی، سیستم تولیدمثل، تنفسی و سیستم ایمنی بدن آسیب برساند. خشونت علیه کودکان بر پیشرفت شناختی نیز تاثیر منفی دارد و مشکلاتی در زمینه تحصیلات و شغل ایجاد خواهد کرد.

- تاثیر منفی بر سلامت و رفتارهای ریسک‌پذیر کودکانی که در معرض خشونت قرار می‌گیرند منجر به مصرف دخانیات، الکل و مواد مخدر شده و برخی از این کودکان در معرض رفتارهای جنسی پر خطر هستند. آنان بیشتر دچار اضطراب، افسردگی و مشکلات دیگر روانشناختی و خودکشی می‌شوند.
- این کودکان بیشتر در معرض خطر ابتلا به بیماری‌های قلبی-عروقی، سرطان، دیابت و سایر بیماری‌ها به دلیل رفتارهای منفی و رفتارهای خطرناک مرتبط با خشونت هستند.

پیشگیری از خشونت علیه کودکان

پیشگیری از خشونت علیه کودکان مستلزم تلاش‌های اصولی در هر چهار سطح ریسک‌پذیری ارتباطی (فردی، خویشاوندی، اجتماعی و جامعه) است.

به همین دلیل ۱۰ سازمان بین‌المللی تحت رهبری سازمان جهانی بهداشت یک بسته فنی مبتنی بر شواهد با هفت روش برای پایان دادن به خشونت علیه کودکان را ارائه کرده‌اند.

این بسته با هدف کمک به کشورها و جوامع تهیه شده است. هر یک از این روش‌ها شامل کلمه **INSPIRE** است و بیانگر اثرات پیشگیرانه در انواع مختلف خشونت و هم‌چنین مزایایی در زمینه‌هایی مانند سلامت روان، آموزش و کاهش جرم است.

هفت روش ارائه شده عبارتند از:

- ❖ پیاده‌سازی و اجرای قوانین (برای مثال ممنوعیت اعمال خشونت آمیز و محدود کردن دسترسی به الکل و سلاح گرم)
- ❖ تغییر ارزش‌ها
- ❖ محیط‌های امن (شناسایی مناطق با سابقه اعمال خشونت)
- ❖ حمایت والدین (به عنوان مثال، ارائه آموزش به والدین)
- ❖ تقویت درآمد و اقتصاد (مانند آموزش مالی و مالیات بر درآمد)
- ❖ ارائه خدمات برای افرادی که تحت خشونت قرار گرفته‌اند
- ❖ آموزش مهارت‌های زندگی (مانند اطمینان از این‌که کودکان در مدرسه شرکت می‌کند و آموزش مهارت‌های زندگی و مهارت‌های اجتماعی را فرا گیرند).

تهیه کننده: روابط عمومی موسسه خیریه نیکوکاران راز / بهار 99

منبع: وبسایت <https://b2n.ir/183196>

نفس کشیدن سندی برای زنده بودن،
و هم نفسی، دلیل ادامه زندگی ست.

دی دی، حامی راز

DiDi_Water
www.didiwater.com
info@didiwater.com

razcharity
www.razcharity.com
info@razcharity.com

موسسه خیریه نیکوکاران راز
غیر دولتی، غیر انتفاعی، غیر سیاسی و داوطلبانه